

عنوان مقاله:

تحلیل رژیم های تنش در پهنه ی آذربایجان، شمال غرب ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های نوین زمین شناسی کاربردی، دوره 10، شماره 20 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا حسین علیزاده - گروه زمین شناسی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

صابر شیخ بگلو - گروه زمین شناسی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

خلاصه مقاله:

پهنه آذربایجان ناحیه ای است در شمال باختری ایران که دارای دگرشکلی و لرزه خیزی بالایی می باشد و میان کوهزادهای بزرگ قفقاز در شمال، البرز در خاور و با فاصله از زاگرس در جنوب واقع شده است. در دهه اخیر، افزایش وقوع زلزله و تعدد کانون زلزله در پهنه آذربایجان مانند زمین لرزه ی اهر، زمینه را برای تخمین صحیح تغییر رژیم تکتونیکی که با استفاده از وارونگی مکانیسم کانون زلزله ها انجام می شود را امکان پذیر می سازد. بدین منظور، داده های مکانیسم کانونی زمین لرزه ها از منابع مختلف از جمله CMT و دیگر منابع جمع آوری شد. سپس منطقه ی موردنظر به 5 زیرپهنه تقسیم شد. برای هر پهنه، تنسورهای تنش بهینه با استفاده از وارونگی داده های مکانیسم کانونی به دست آمد. نتایج تحلیل تنش ها نشان می دهد که 2 مرحله شکستگی در منطقه اتفاق افتاده است. فاز اول فشارشی و مربوط به ائوسن می باشد. این فاز روند NE-SW داشته و باعث ایجاد ساختارهای فشارشی با روند NW-SE که شامل گسل های رانده شمال و جنوب بزکش، راندگی های جنوب اهر و قوشه داغ شده که همزمان با کوهزایی آلپی می باشد. فاز دوم در میوسن با جهت تنش NW-SE، سبب ایجاد راندگی های با روند کلی N-S شده و تا زمان حاضر، همین رژیم فعال بوده است. با توجه به تغییرات رژیم های تکتونیکی، فلات آذربایجان دارای چرخش پادساعتگرد بوده که در نتیجه حرکت های گسل های امتدادلغز و فشارش های مداوم بلوک ایران مرکزی، حوضه ی جنوب کاسپین و زون قفقاز می باشد

کلمات کلیدی:

آذربایجان، تکتونیک، میدان تنش، وارونگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/951329>

